

عنوان مقاله:

جلوه های همانند عرفان (سکر، عشق، سماع، صبر و شکر، قبض و بسط) از دیدگاه خرقانی و مولانا

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

ربابه داهیم - دکتری زبان و ادبیات فارسی، استادیار دانشگاه فرهنگیان، پردیس علامه طباطبائی ارومیه

مطهره صلح جو - دانشجوی کارشناسی زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فرهنگیان، پردیس علامه طباطبائی ارومیه

عاطفه ابراهیمی سرخه دیزج - دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات فارسی دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

عرفان یک نظام فکری- معنوی جهانی است که در طول تاریخ و در چهارچوب تمامی آیین ها و ادیان بشری به شکل های گوناگون وجود داشته است. مولوی و خرقانی بدون شک از بزرگترین عارفان، خودشناسان و انسان شناسانی هستند که با نظری نافذ و با نورعشق و ایمان ژرف ترین زوایای روح بشر را می کاوند و پرده از پنهان ترین حرکت های روحی و روانی انسان گرفتار در برزخ این دنیای خاکیرا، کنار می زنند. دراین جستار اصطلاحات عرفانی از قبیل سکر، سماع، عشق، صبر و شکر، قبض و بسط در کتاب های نورالعلوم، مثنوی-معنوی و دیوان شمس مورد بررسی قرار گرفت و نظرات مولانا و شیخ خرقانی در این باره جداگانه همراه با نمونه هایی آورده شده است. هدفآشنایی با وجوه مشترک در زمینه واژه های عرفانی ذکرشده و دنیای عرفان این دو شخصیت عارف است. در مجموع اشتراکات زیادی درموضوعات عرفانی از دیدگاه این دو عارف وجود دارد با این تفاوت که مجموعه سخنان خرقانی به زبانی بسیار ساده بیان شده؛ اما مولانا در قالب شعر و با استفاده از تمثیلات و صنایع ادبی زیبا به نظم کشیده است.

کلمات کلیدی:

خرقانی، مولوی، مثنوی معنوی، دیوان شمس، عرفان، نورالعلوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1371490>

